

ممنوعیت کامل پرچم و سرود رژیم صهیونیستی در موی تای

IFMA:دیگر سکوت جایز نیست

فدراسیون بین‌المللی موی‌تای (IFMA) در پی شهادت عمار الحمایل، موی‌تای‌کار فلسطینی توسط نظامیان صهیونیست، تصمیم به تحریم رسمی نمادهای رژیم در تمام رویدادهای تحت نظارت خود گرفت.

به گزارش فارس، «ساکچی تاپسوان»، رئیس فدراسیون جهانی موی‌تای با اشاره به این رخداد اعلام کرد: «وقتی یک کودک و سفیر جوان صلح کشته می‌شود، دیگر سکوت بی‌معناست. این نه‌تنها یک تراژدی انسانی است، بلکه زنگ هشدار برای اقدام است. نمی‌توانیم دست روی دست بگذاریم در حالی که بی‌گناهان قربانی درگیری‌های بی‌پایان می‌شوند».

بر اساس بیانیه IFMA، از این پس هیچ‌گونه نمادی از رژیم صهیونیستی – اعم از پرچم، سرود یا هر نشانه به اصطلاح هویتی دیگر – در رقابت‌های رسمی یا مورد تأیید این فدراسیون به نمایش درنخواهد آمد. ورزشکاران رژیم نیز تنها در صورت حضور بدون پرچم اجازه شرکت در رویدادهای بین‌المللی موی‌تای را خواهند داشت.

در بخش دیگری از این بیانیه، اعلام شده تا اطلاع ثانوی، هیچ رویداد رسمی موی‌تای در سرزمین اشغالی برگزار نخواهد شد. این تصمیم در حالی اتخاذ شده که موج محکومیت‌های جهانی نسبت به جنایات اخیر رژیم صهیونیستی در سرزمین اشغالی، بویژه علیه غیرنظامیان و ورزشکاران، روبه‌افزایش است. اقدام IFMA را می‌توان یکی از صریح‌ترین واکنش‌های یک نهاد ورزشی بین‌المللی علیه اقدامات ضدانسانی این رژیم ارزیابی کرد. این در حالی است که با وجود شهادت ده‌ها فوتبالیست فلسطینی در جنگ ۲ سال اخیر غزه توسط رژیم جنایتکار و با وجود تحریم فوتبال روسیه به سبب جنگ اوکراین، فیفا کوچک‌ترین واکنش مشابهی نسبت به رژیم اشغالگر نداشته است!

یادداشت

این بدترین مدیریت تاریخ استقلال است

در تمنای معجزه آبی

آشرف شرفی*

در فوتبال ایران، هر بار مدیری در استقلال جای خود را به مدیری دیگر می‌دهد، این تصور غلط شکل می‌گیرد که تمام مشکلات باشگاه به پایان رسیده و با یک تغییر، همه چیز رو به‌راه خواهد شد! واقعیت آن است که این تغییرات تنها در حد یک داروی کوتاه‌مدت عمل می‌کنند؛ قرصی که نه درد را از بین می‌برد، نه التهاب را می‌خواندند و نه امید یاباری برای آینده ایجاد می‌کند. استقلال سال‌هاست از فقر مدیریت فوتبالی رنج می‌برد. مدیرانی که با وعده‌های رنگارنگ می‌آیند، با انبوهی از بدهی و پرونده‌های نیمه‌باز می‌روند و مسؤولیت ناکامی‌ها را کردن مدیران پیشین می‌اندازند. این چرخه معیوب، بارها و بارها تکرار شده، بی‌آنکه راه‌حلی بنیادین برای ریشه مشکلات این باشگاه پرهوادار در نظر گرفته شود.

بی‌دردید مجموعه مدیریتی فعلی ضعیف‌ترین عملکرد تاریخ استقلال را به نام خود ثبت کرده است اما پرسش کلیدی این است: آیا با کنار رفتن این افراد، استقلال به آرامش خواهد رسید؟ پاسخ، متأسفانه خیر است، زیرا اساسا مشکل استقلال مدیریتی نیست که صرفا با رفتن یک مدیر حل شود، بلکه ساختاری است که سال‌هاست از درون پوسیده و نیازمند بازنگری کامل است.

■ مربی خارجی هم‌بادست خالی نمی‌تواند کاری انجام دهد

در این میان، وضعیت ریکاردو ساپینتو نیز جای تأمل دارد. مربی پرتغالی که بار دیگر به‌امید تکرار موفقیت گذشته به تهران بازگشت، این بار با تیمی مواجه شده که نه مهره دارد، نه برنامه. در حالی که قول جذب ستاره‌ها به او داده شد، تمریناتش را با ۱۳ بازیکن آغاز کرد و در همان شرایط اردو را به پایان رساند. طبیعی است یک مربی، حتی اگر سابقه‌ای درخشان در فوتبال داشته باشد، بدون ابزار لازم نمی‌تواند معجزه کند.

ساپینتو فوتبال ایران را خوب می‌شناسد، استقلال را نیز اما نه، او به هیچ مربی دیگری – حتی اگر نامش گوار دیولا یا مورینیو باشد – نمی‌تواند با تیم نیمه‌کاره و مدیریت بی‌برنامه موفقیتی کسب کند. مسؤولان استقلال اگر می‌خواهند به این مربی فرصت موفقیت دهند، باید بلافاصله شرایط او را درک کرده و خواسته‌های منطقی‌اش را اجابت کنند. در غیر این صورت، بعید نیست این مربی نیز همانند بسیاری از خارجی‌های دیگر، بدون دستاورد ایران را ترک کند.

■ نقل‌وانتقالاتی در حد روزها

یکی از انتقادهای جدی به مدیریت استقلال، عملکرد ضعیف آن در فصل نقل‌وانتقالات است. هواداران، منتظر خریدهای بزرگ و جذاب بودند اما خروجی باشگاه نه‌تنها جذب بازیکنان تأثیرگذار نبود، بلکه حتی حفظ ستاره‌های فصل گذشته نیز ممکن نشد. این عملکرد غیرحرفه‌ای، بیش از هر چیز، استقلال را از رقابت در سطح اول فوتبال ایران عقب انداخت و چالش‌های جدی برای فصل آینده به وجود آورد.

در حال حاضر، استقلال در پست دروازه‌بان، خط میانی و خط حمله دچار کمبود بازیکن است و این نقیصه‌ها، اگر تا آغاز لیگ ترمیم نشود، می‌تواند بار دیگر این تیم را در سراسیمگی قرار دهد. مدیران باشگاه باید در فرصت کوتاه باقی‌مانده، حداقل بخشی از نیازهای کادر فنی را پاسخ دهند تا بتوان به روزهای بهتر امیدوار بود.

■ سوپرچام و سپس نبرد نابرابر در تبریز

در آستانه سوپرچام و پس از آن دیدار هفته نخست در لیگ برتر، مقایسه ۲ تیم استقلال و تراکتور، گویای شکافی عمیق است. تراکتور با حفظ نفرت فصل گذشته و جذب چند چهره شاخص، خود را به عنوان یکی از مدعیان اصلی لیگ معرفی کرده و برای قهرمانی دوباره خیز برداشته است. در مقابل، استقلال هنوز تیم کاملی ندارد و با ضعف‌های ساختاری به میدان خواهد رفت. در چنین شرایطی، نباید توقع داشت این ۲ دیدار سرنوشته مثبتی برای آبی‌پوشان در پی داشته باشد. نبرد با تراکتور، تحت این شرایط، بیش از آنکه رقابتی برابر باشد، یک تقابل ناعادلانه است.

*** سرمربی پیشین تیم فوتبال استقلال**

دومین قهرمانی متوالی نوجوانان فرنگی کار کشتی ایران در جهان

سلام به نسل فاتح

امتیاز، بالاتر از ازبکستان ۱۱۸ امتیازی و قزاقستان ۱۱۳ امتیازی ایستاد و دوباره پرچم ایران را در سالان مسابقات برافراشت. این در حالی بود که تیم کشورمان یک نماینده کمتر نسبت به حریفان داشت اما عملکرد خیره‌کننده نوجوانان باعث شد این نقص مانع فتح سکوی نخست نشود.

■ محسن سوربان؛ سازنده نسل طلایی جدید

محسن سوربان، قهرمان پیشین کشتی فرنگی ایران که حالا سکان هدایت رده‌های پایه را در دست دارد، نشان داد نه‌تنها روی تشک، بلکه در پشت صحنه نیز مرد موفقیت‌هاست. او نسلی را تربیت می‌کند که نه‌تنها از نظر تکنیکی رشد یافته‌اند، بلکه از نظر ذهنی هم برای مبارزه در سطح جهانی آماده‌اند. نتیجه‌اش هم همین ترکیب ناقصی بود که قهرمان شد.

■ آینده‌ای روشن‌تر از طلا

تیم نوجوانان ایران با این قهرمانی نه‌تنها افتخاری برای امروز رقم زد، بلکه امیدی برای فردا ساخت. در مسابقات جهانی که رقبا با تمام توان حاضر شده بودند، ایران با ۹ نفر روی سکو رفت، با غرور بر گشت و پیمای روشن فرستاد: قهرمانی در DNA این سرزمین است. با این نسل، می‌توان آینده‌ای پرمدال‌تر از گذشته را متصور شد. تشک کشتی، برای نوجوانان ایران، سکوی پرتابی است به سوی افق‌های بلندتر.

گروه شانس مجدد، یکی‌یکی رقبا را از پیش رو برداشت و در دیدار رده‌بندی، حریف هندی‌اش را با ضربه فنی شکست داد. ابوالفضل زارع در ۶۰ و محمد کاظمی در ۷۱ نیز به ترتیب با شکست دادن رقبای ازبک و باکوئی در دیدارهای رده‌بندی، به مدال سومی رقابت‌ها رسیدند و سهم خود را از افتخار گرفتند.

■ ناکامانی که بی‌جایگاه نبودند

در میان تلاش‌های موفق، برخی کشتی‌گیران نیز به مدال نرسیدند اما مبارزات آنها فراموش نخواهد شد. طاهیا نوری در ۸۰ کیلوگرم با ۲ برد مقتدرانه شروع کرد اما در یک چهارم نهایی شکست خورد و نهایتاً پنجم شد. بنیامین خزلی در ۴۵ و امیرمهدی حاجی‌وند در ۵۱ هم اگرچه به سکو نرسیدند اما تا مراحل پایانی پیش رفتند و عملکردشان نویدبخش بود.

■ محرومیت از حضور، نه از افتخار

یک جای خالی نیز در لیست کشتی‌گیران اعزامی ایران به چشم آمد. ابوالفضل شیری در ۶۵ کیلو به دلیل مشکلات مربوط به صدور ویزا، نتوانست در رقابت‌ها شرکت کند؛ اتفاقی که شاید مانع کسب یک مدال دیگر شد اما چیزی از ارزش تیم ملی نکاست.

■ نتیجه‌نهایی: ایران اول

تیم ملی کشتی فرنگی نوجوانان ایران با کسب ۱۲۵

داشت، او در هر ۵ مبارزه‌اش، نه‌تنها شکست نخورد بلکه هیچ امتیازی هم به رقیبان نداد و با نمایش‌هایی سراسر سلطه، فینال را نیز با نتیجه ۸ بر صفر به سود خود خاتمه داد. طلا به گردن او سنگینی نکرد؛ برعکس، گویی از همان ابتدا آماده‌اش کرده بودند برای این روز.

درخشش او برابر نمایندگان از مولداوی، جمهوری باکو، قزاقستان، ترکیه و بلاروس، بیش از آنکه حاصل تمرین فیزیکی باشد، محصول ذهنی آماده و روحیه‌ای جنگنده بود.

■ فقره‌ای با ارزش طلا

در سنگین‌وزن مسابقات، یزدان دل‌روز تا آستانه قهرمانی پیش رفت. وی با ۳ پیروزی متوالی و بدون دردرس در فینال رسید اما در آخرین گام برابر رقیب هندی، در حالی که مبارزه ۳-۳ مساوی بود، به دلیل دریافت امتیاز آخر از سوی حریف، بازنده شد. دل‌روز اگرچه از نظر رسمی نقره گرفت اما عملکردش شایسته ایستادن بر سکوی نخست بود.

■ ۴ برنز، ۴ امید

در رده‌های پایین‌تر، ۴ مدال برنز به گردن کشتی‌گیران ایران اوپخته شد؛ مدال‌هایی که به سختی و از دل شانس مجدد بیرون آمد اما ارزش‌شان بالا بود.

امیرمحمد حاجی‌وند در ۴۸ کیلوگرم پس از شکست در دور نخست، مسیر بازنده‌ها را تا آخرین پله پیمود و در نهایت نماینده ترکیه را با اقتدار کنار زد تا نشان برنز بگیرد. امیررضا طهماسب‌پور در ۵۵ نیز با نمایش کم‌نظیر در

وقتی نام ایران در جدول تیم‌های برتر کشتی نوجوانان جهان برای دومین بار پیاپی در بالاترین جایگاه می‌درخشد، یعنی پشت این موفقیت چیزی بیشتر از چند برد در بعد فنی نهفته است. تیم ملی کشتی فرنگی زیر ۱۷ سال ایران بار دیگر در رقابت‌های قهرمانی جهان، این‌بار در آتن یونان، با ترکیبی ناقص اما اراده کامل، کاری کرد کارستان؛ آن هم در حالی که تنها با ۹ کشتی‌گیر به پا تشک گذاشته بود اما با دستی پر به خانه بازگشت و برای دومین سال پیاپی، تاج قهرمانی را بر سر گذاشت.

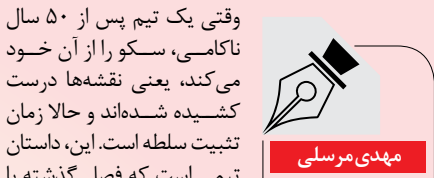
با یک طلا، یک نقره و ۴ برنز، فرنگی‌کاران نوجوان ایران نشان دادند نه کم‌تعداد بودن می‌تواند مانع موفقیت شود و نه سختی‌های راه تیمی که توسط محسن سوربان (برادر بزرگ‌تر حمید سوربان) هدایت می‌شد، نه‌تنها رقبای سنتی خود نظیر ازبکستان و قزاقستان را پشت‌سر گذاشت، بلکه بار دیگر نشان داد آینده این ورزش در ایران، روشن‌تر از همیشه است.

■ امیرسام؛ مردی از جنس طلا

اگر بخواهیم تنها یک نام را به عنوان ستاره این رقابت‌ها برجسته کنیم، کسی نیست جز امیرسام محمدی، جوانی که در وزن ۹۲ کیلوگرم کاری کرد که کمتر کسی انتظارش را

علی هنرمندش

مهدی مرسلی

وقتی یک تیم پس از ۵۰ سال ناکامی، سکور از آن خود می‌کند، یعنی نقشه‌ها درست کشیده شده‌اند و حالا زمان تثبیت سلطه است. این، داستان تیمی است که فصل گذشته با درخشش در هر ۳ بخش دفاع، میانی و حمله، دستاوش را به جام رساند و حالا باید در مسیر حفظ آن، دست به انتخاب‌هایی بزند که آینده‌اش را تضمین کند. دراگان اسکوچیچ حالا نه‌فقط برای تکرار قهرمانی، بلکه برای رسیدن به اهداف بزرگ‌تر مثل قهرمانی در سوپرچام، حضور جدی در جام حذفی و درخشش در قاره کهن نقشه کشیده است. در چنین فصلی که تقویم تیم‌ها فشرده و بی‌رحم است، ترکیب تراکتور دستخوش بازسازی شده، بازسازی‌ای که البته شاکله موفق تیم را حفظ کرده و با هوشمندی در نقاط نیازمند تقویت، دست به ترمیم زده است.

■ دیوار گمشده در دروازه

مهم‌ترین چالش فعلی تراکتور، سنگر آخر است. اگر محرومیت علیرضا بیرانوند اجرایی شود، عملاً یکی از ستون‌های موفقیت فصل قبل غایب خواهد بود. گزینه داخلی قابل اتکا وجود ندارد و تنها دروازه‌بان ذخیره تیم، ادیب زارعی است؛ جوانی با انگیزه اما فاقد تجربه نبردهای بزرگ. همین خلأ، باعث شده باشگاه در مسیر جذب یک دروازه‌بان خارجی گام بردارد.

■ زوج تازه در دفاع میانی

خروج عارف آقاسی از فهرست تیم، اسکوچیچ را مجبور کرده برای قلب خط دفاع، نقشه جدیدی بکشد. به‌نظر

برنامه عملیاتی جدید اسکو بعد از طلسم‌شکنی

تراکتور روی دور

می‌رسد الکساندر سدلار، خرید جدید باشگاه، در کنار شجاع خلیل‌زاده ستون‌های دیوار دفاعی تراکتور را خواهند ساخت. حضور محمد نادری در سمت چپ و دانیال اسماعیلی‌فر در سمت راست همچنان محتمل‌ترین گزینه است، هرچند صادق مجرمی هم جذب شده است.

■ صف طولانی برای فیکس شدن

خط حمله تراکتور حالا از همیشه پُرزدحام‌تر است. در سمت راست و چپ، نام‌هایی مثل ترابی، هاشم‌نژاد، زائر کاظمین و مهرداد محمدی دیده می‌شود. با این حال، ترابی و هاشم‌نژاد فعلا جلوتر از دیگران قرار دارند. در خط

مسؤولیت بیشتری بر دوش خواهد کشید. امیرحسین حسین‌زاده، ستاره چندپسته، به احتمال فراوان نقش شماره ۱۰ را بازی خواهد کرد؛ نقشی که قابلیت چرخش به مهاجم دوم را نیز دارد.

■ صف طولانی برای فیکس شدن

خط حمله تراکتور حالا از همیشه پُرزدحام‌تر است. در سمت راست و چپ، نام‌هایی مثل ترابی، هاشم‌نژاد، زائر کاظمین و مهرداد محمدی دیده می‌شود. با این حال، ترابی و هاشم‌نژاد فعلا جلوتر از دیگران قرار دارند. در خط

در تبریز سراغ گزینه استقلال رفتند

گوایتا در تیررس تراکتور

بویژه که رقابت‌های لیگ بیست‌وپنجم به دلیل در پیش بودن جام‌جهانی فشرده‌تر از همیشه است و تیم‌ها به عمق ترکیب قوی‌تری نیاز دارند.

■ حرکت محتاطانه برای آینده‌ای نامعلوم

گمانه‌زنی‌ها نشان می‌دهد تراکتور نمی‌خواهد غافلگیر شود. آنها حتی در صورت حضور بدون محرومیت بیرانوند، علاقه‌مندند یک رقیب جدی برای او به خدمت بگیرند؛ برای بالا بردن سطح رقابت درون تیم. گوایتا می‌تواند این نقش را ایفا کند؛ یک گلر با کلاس بالا که حتی در ۲۸ سالگی هم واکنش‌ها و هوش دروازه‌بان‌اش قابل تحسین است.

■ انتقالی که می‌تواند بازی را عوض کند

اگر تراکتور موفق شود گوایتا را متقاعد به انتقال به تبریز کند، یکی از چشم‌گیرترین نقل‌وانتقالات تابستانه لیگ رقم خواهد خورد. این انتقال نه‌تنها قدرت تیم را افزایش می‌دهد، بلکه سیگنالی واضح برای رقابت‌ تراکتور آمده که بماند، بجنگد و دوباره جام را لمس کند. سکوت تابستانه تراکتور در پست دروازه شاید بزودی شکسته شود. گوایتا که تا همین چند روز قبل گزینه آبی‌ها بود، حالا در آستانه پوشیدن لباس قرمز است. این ماجرا بار دیگر نشان داد در بازار پیچیده فوتبال، مقصد نهایی بازیکنان گاهی نه با پول، بلکه با چشم‌انداز مشخص می‌شود و اگر تراکتور بتواند پروژه‌اش را درست ترسیم نشده و خط محرومیت او سایه انداخته، خریدهای ایستانه شود.

بعد از آشفتنی‌هاو تغییرات گسترده در پست دروازه تیم‌های لیگ برتری، حالا تراکتور نیز وارد بازی شده و چشم به جذب یک سنگربان باتجربه از لالیگا دوخته است. کسی که پیش‌تر مقصدش استقلال تصور می‌شد اما حالا شاید پیراهن سرخ تبریزی‌ها را به تن کند. در ماهی‌گیری گسترده‌ای که تیم‌های مدعی برای بازسازی خطوط خود داشته‌اند، موقعیت دروازه‌بان‌ها شاید بیشترین ترافیک نقل‌وانتقالاتی را تجربه کرده باشد. ترکیب تیم‌هایی مثل استقلال، سپاهان، پرسپولیس و حالا تراکتور در این پست زیر و رو شده و چرخش‌های جدی در ترکیب اصلی‌شان ایجاد کرده‌اند.

■ دروازه‌های داغ

تا به این لحظه، فقط ۲ باشگاه یعنی آلومینیوم اراک و چادرملو اردکان بدون تغییر در دروازه‌بانان خود وارد فصل جدید شده‌اند. مابقی چه با جذب گزینه‌های داخلی و چه از طریق تماس با سنگربانان بین‌المللی، به دنبال چهره‌ای جدید برای ایستادن در چارچوب دروازه خود رفته‌اند. در بین آنها، تراکتور با پرونده‌ای